

Motion till riksdagen

1988/89:Kr11

av Lars Werner m. fl. (vpk)

med anledning av prop. 1988/89:129 med förslag till medelsberäkningar för Sveriges Radio m.m.

Så som statsrådet själv skriver i propositionen, pågår omfattande förändringar inom etermedieområdet och i Sveriges Radiokoncernens omvärld. Antalet TV-sändande satelliter ökar och för närvarande sänder ett 40-tal programkanaler över Europa, därav 15 kanaler för vidare sändning i Sverige. 20% av samtliga hushåll kan se satellitsända program. Om kabelnätets tillväxt fortsätter i samma takt som under de senaste året kommer antalet hushåll som kan se kabel-TV att passera miljonen under år 1990.

Regeringen tar de snabba förändringarna på området till intäkt för att inte föreslå någon åtgärd. Vpk menar att det just därför är helt nödvändigt att nu komma med förslag till åtgärder som stärker och garanterar Sveriges Radio-koncernens verksamhet.

Vpk anser att vi just med hänvisning till den snabba utvecklingen inom etermedieområdet måste skapa förutsättningar som stärker Sveriges Radios konkurrensmöjligheter och gör det möjligt för Sveriges Radio att erbjuda tittarna och lyssnarna kvalitativt högstående program som återspeglar den svenska verkligheten på alla nivåer. Det är på så sätt man skapar verkliga valmöjligheter för folk inte minst för de TV-tittare som också i fortsättningen kommer att vara hänvisade till sändningar över marknätet. Regeringens brist på initiativ på området kan tyvärr tolkas som tveksamhet, osäkerhet eller rådvillhet vad gäller Sveriges Radios framtida utveckling och framför allt dess framtida finansieringsformer.

Ett tecken på villrådighet är miljardsatsningen på Tele-X satelliten, som man har skjutit upp från Guyana och som man för närvarande inte vet vad man ska använda till.

Vpk anser i enlighet med våra kulturpolitiska målsättningar och i enlighet med Sveriges Radios planer för framtida utveckling att vi bör skapa förutsättningar för en utveckling av koncernen med bibehållen public service-inriktning. Vpk anser att Sveriges Radio också i fortsättningen ska fungera utan reklamfinansiering vilket är en förutsättning för yttrandefrihet och kulturell frihet.

Den s.k. mångfalden av snabbt växande TV-bölag som utnyttjar satellit-sändningar i en reklamfinansierad verksamhet söker sig av naturliga skäl till så stora publikgrupper som möjligt och har följaktligen ett programinnehåll som är så lite kontroversiellt som möjligt, inte ifrågasättande, inte

kritiskt granskande, av nödvändighet inte minst med tanke på att de ska sändas i olika länder samtidigt, blir utslätat och förgrovat.

Mot denna bakgrund och i enlighet med vpk:s kulturpolitiska målsättningar så anser vi att det är av ovärderligt stor kulturpolitisk betydelse att förutsättningar skapas så att Sveriges Radio såsom de själva skriver kan erbjuda de svenska lyssnarna och tittarna ett mångfaldigt utbud av program som är bildande, kunskapsberikande och inte minst underhållande som värnar vår nationella identitet, kultur och språk och som skildrar den svenska verkligheten på alla nivåer. Man bör ha i åtanke att Sveriges Radio är landets största kulturproducent och avgjort den slagkraftigaste.

Mot denna bakgrund så anser vpk att det är helt nödvändigt att ge Sveriges Radio-koncernen de resurser de behöver. Den resursförstärkning som regeringen föreslår i propositionen innebär en oförändrad nivå för koncernens verksamhet. Vpk anser att Sveriges Radio bör få 100 miljoner kronor för 1990 utöver vad regeringen har föreslagit, som ett första steg i ett 5-årigt reformprogram vars slutsteg motsvarar en nivåhöjning av koncernens medelstilldelning med 500 miljoner kronor i 87/88 års prisnivå. Även om vi accepterar den licenshöjning som regeringen föreslår så anser vpk att det nu är dags att skattefinansiera delar av Sveriges Radios verksamhet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen anslår 100 miljoner kronor utöver regeringens förslag för år 1990,
2. att riksdagen beslutar om ett 5-årigt reformprogram som motsvarar en nivåhöjning med 500 miljoner kronor så som i motionen anförts.

Stockholm den 10 april 1989

Lars Werner (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margö Ingvardsson (vpk)

Alexander Chrisopoulos (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Hans Petersson (vpk)

Mot. 1988/89
Kr11